

Тому загальні комплекси по охороні навколишнього середовища мають бути такими: вибір раціональної системи розробки родовищ, його контролю та регулювання; впровадження ефективних методів підвищення віддачі нафти, газу і конденсату; розробка повинна здійснюватися за затвердженою в установленому порядку технологічною схемою або проектом; забезпечення максимального рівня нафтогазоконденсатовіддачі з урахуванням технологічних і економічних показників.

ОСНОВНІ СКЛАДОВІ ПРИРОДНО-РЕКРЕАЦІЙНОГО ПОТЕНЦІАЛУ ЛЬВІВСЬКОЇ ОБЛАСТІ

*Доповідач – Ленков Р.В, маг.,
Наукові керівники – Нагаєва С.П, доц., к.геогр.н., Грабко Н.В., ст. викл.,
Одеський державний екологічний університет, Україна
Lenkov66666@gmail.com*

Природно-рекреаційний потенціал Львівської області визначається сполученням різноманітного мальовничого ландшафту, гідромінеральних ресурсів, розвинутою санаторно-курортною мережею, суттєво посилює рекреаційний потенціал історико-культурний наслідок - національні традиції, фольклор тощо, що в цілому створює величезні можливості для розвитку даної території в напрямку оздоровчого відпочинку, санаторнокурортного лікування, пізнавально-спортивного, екологічного та медичного туризму [1].

Унікальність і багате різноманіття територій Львівської області створюють максимально великі можливості і перспективи для рекреаційного природокористування в цілях оздоровчого відпочинку, санаторно-курортного лікування, пізнавально-спортивного та медичного туризму.

Одним з рекреаційних чинників є природні лікувальні ресурси (ПЛР), збереження кондиційного стану яких повинно бути першочерговою задачею держави для їх оптимального використання та збереження.

Територія Львівської області входить в межі різних фізикогеографічних регіонів. Північна частина відноситься до фізико-географічної країни Руська рівнина, а південну (південніше р.Дністер і височини Розточчя) — до фізико-географічної країни Карпати.

Та частина території Львівської області, що лежить в межах Руської рівнини, належить до однієї фізико-географічної провінції — пластових і пластово-ярусних ерозійних рівнин з лісостепом. Ця фізико-географічна провінція поділяється на

ряд фізико-географічних областей: Волинську височину, Мале Полісся, Розточчя і Опілля, Поділля.

У межах Львівщини виділяється п'ятдесят геосистем рангу «ландшафт».

За основними характеристиками, що визначають подібність їх сучасної структури та функціонування цю відносно велику кількість індивідуальних ландшафтів можна розділити на вісім груп, скорочені назви яких наступні:

– плоскорівнинні, вистелені супісками та суглинками (центрально-малополицькі);

– слабохвилясторівнинні з близьким заляганням мергелів (окраїнно-поліські);

– хвилясторівнинні, перекриті лесовидними суглинками (опільські);

– горбогірні пластово-ярусні лесові і супіщані (подільські);

– хвилясторівнинні височинно-долинні (передкарпатські);

– низькогірні і середньогірні з твердого флішу (бескидські);

– низькогірні та середньогірні з м'якого флішу (верховинські);

– високогірні з твердого флішу (полонинські).

Переходячи до клімату області, відмічаємо помірно-континентальний, що характеризується невеликими відмінностями температур літа і зими і високою відносною вологістю. Для клімату Львівщини характерні часті відлиги взимку, висока хмарність, буря дощі, інтенсивність яких досягає 0,10-0,30 мм / хв., і викликані ними літньо-осінні паводки.

Над територією області панівним є Повітря помірних широт або полярне. Переважають вітри західних напрямків: у зимовий період - західні та Південно-західні, влітку - західні та Північно-західні.

Середня швидкість швидкості вітру 4 м / сек., Середня температура повітря дорівнюється 5,2 - 8,00 С. Для того, щоб відчувати середньомісячні характерні великі мінливості повітря.

Сучасний рослинний покрив області сильно змінений лісогосподарською та сільськогосподарською діяльністю людини: ліси, що займали більшу частину території, на всіх більш-менш придатних для сільсько-господарського обробітку поверхнях поступово вирубувались і замінялись орними угіддями, а в горах — лісопосадками деревних видів, що відзначаються швидким ростом і прямоствольністю (смерека). У зв'язку з цим можна твердити, що сучасний рослинний покрив в значній мірі не відповідає умовам природного саморозвитку. Лише на невеликих площах збереглися природні (умовно) ліси, а степова рослинність – на дуже обмежених ділянках. Краще збереглися лучні та болотні угруповання.

У межах Львівської області видовий склад представників тваринного світу досить різноманітний, і представлений східноєвропейськими, західноєвропейськими, середземноморськими і бореальними і гірськими видами. Характерними видами гірничо-карпатських тварин є карпатський тритон; з гірських – саламандра плямиста, глухар карпатський, білка карпатська, олень

карпатський та інші; на рівнинній частині зустрічаються горлиця кільчаста, сліпак подільський, болотяна черепаха та інші.

На території області тваринний світ представлений близько 45 тис. видів тварин (понад 35 тис. комах, близько 3,5 тис. інших членистоногих, 1800 найпростіших, 1600 круглоротих черв'яків, 1280 плоских черв'яків та 440 кільчастих черв'яків, близько 200 риб і круглоротих, 17 земноводних, 21 плазунів, близько 400 птахів і 108 ссавців) [2].

Разом з цим зберігається загальна тенденція до скорочення популяцій, їх вимушеної міграції або зникнення через масове осушення заболочених територій, інтенсивні лісорозробки, будівництво гребель та ставів, хімізацію сільського господарства, застосування швидкохідної техніки для сінокосіння, оранки, вприскування і т.д. Загальна кількість тварин Львівської області, занесених до Червоної книги України налічує 137 видів.

Дуже привабливим для рекреації є також території природно-заповідного фонду - національні природні парки "Сколівські Бескиди" і "Яворівський", природний заповідник "Розточчя", регіональні ландшафтні парки - "Верхньодністровські Бескиди", "Надсянський", "Знесіння", 37 заказників, 176 пам'яток природи, 48 заповідних урочищ, 261 парків пам'яток садовопаркового мистецтва, ботанічні сади, зоологічні парки.

Природні умови заповідних територій є досить унікальними за різноманітністю та мальовничістю ландшафтів, багатством лісового фонду, флори та фауни.

В межах території області налічується 9 природних зон, відмінних за геолого-геоморфологічною будовою, ґрунтово-кліматичними умовами, флористичними і геоботанічними особливостями, в тому числі Розточчя і Карпати. Цей фактор є визначальним у формуванні і територіальному розміщенні об'єктів природно-заповідного фонду.

Завдяки багаторічній праці фахівців у сфері заповідної справи на території області функціонує 377 об'єктів природно-заповідного фонду, загальною площею 158,313 тис. га, що складає 7,25 % від площі території області. 10 об'єктів природно-заповідного фонду є природоохоронними установами зі спеціальними адміністраціями, а саме: природний заповідник «Розточчя», національний природний парк «Сколівські Бескиди», Яворівський національний природний парк, національний природний парк «Півічне Поділля», ботанічний сад Львівського національного університету імені Івана Франка, ботанічний сад Національного лісотехнічного університету України, регіональні ландшафтні парки «Знесіння», «Равське Розточчя», «Верхньодністровські Бескиди», «Надсянський» та "Стільське Горбогіря". Найбільшу площу в структурі природно-заповідного фонду області займають національні природні парки - Сколівські Бескиди, Яворівський і «Півічне Поділля» – загальна площа 58,3 тис. га, регіональні ландшафтні парки – 56288,9 га та заказники – 31258,69 га.

Згідно з Постановою до водних об'єктів області, які мають категорію лікувальних, відносяться, зокрема, родовища торф'яних грязей: Немирівське, Шкловське, Великолобінське, Нинівське, Оболонське, Кніселівське, а також родовища мінеральних вод: Східницьке, Великолобінське, Моршинське, Нафтуса, Трускавецьке, Під'ялинське.

На території Львівської області розповсюджені мінеральні води різноманітні за хімічним складом та мінералізацією (від 0,11 мг/дм³ до 398,69 мг/дм³), які широко використовуються для промислового фасування як природні столові, лікувально-столові та мінеральні лікувальні води, що застосовуються у лікувальній практиці різними санаторно-курортними установами та в позакурортній практиці як ефективні засоби лікування та профілактики багатьох розповсюджених захворювань.

ПЕРЕЛІК ПОСИЛАНЬ

1. К.Д. Бабов, О.М. Нікіпелова, А.П. Погребний, Н.П. Олійник, Є.А. Захарченко, О.М. Сидоренко "Унікальний природно-рекреаційний потенціал Львівської області та новий формат його використання" - 170-173с.

2. «Регіональна доповідь про стан навколишнього природного середовища у Львівській області в 2016 році» Департамент екології та природних ресурсів - 297с. / Загальна характеристика тваринного світу - 139с.

АНАЛІЗ СИСТЕМИ ПОВОДЖЕННЯ ВІДХОДАМИ ЧЕРКАСЬКОЇ ОБЛАСТІ

*Доповідачі – Литвиненко О.В., Громенко Р.О., маг.,
Харківський національний автомобільно-дорожній університет, Україна
0988998890@ukr.net*

Проблема поводження з відходами є визначальною для забезпечення сталого розвитку держави, в тому числі, і Черкаської області. Особлива увага в області приділяється поводженню з найбільш небезпечними відходами, які відносяться до I – III класів небезпеки. У 2018 році в області утворилось 1333,2 тис. т промислових відходів I – IV класів небезпеки, в тому числі 0,803 тис. т відходів I – III класів небезпеки. Із загальної кількості утворених відходів 99,9 % складають відходи IV класу небезпеки.

За статистичними даними у 2018 році обсяг утворення відходів I класу небезпеки склав 0,103 тис. т; II класу небезпеки – 0,214 тис. т; III класу небезпеки – 0,486 тис. т; IV класу небезпеки – 1332,436 тис. т.